

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน กลับมาเป็นอิสระจากบ่วงพันธะและอยู่อย่างไม่วางเว้นในงานรับใช้ เพราะลูกสามารถหารายได้มหาศาลผ่านงานรับใช้นี้ ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์เป็นเวลา 21 ชาติเกิด
- คำถาม:** นิสัยใดที่ลูกแต่ละคนควรจะปลูกฝังไว้ในตัวลูก?
- คำตอบ:** การอธิบายประเด็นของมูร์ลี หากครอบครัวมีเงินของลูกไปบางแห่ง ก็เป็นไปได้ที่จะมีการดูแลชั้นเรียนในบรรดาลูกๆเอง หากลูกไม่ได้เรียนรู้วิธีการจัดชั้นเรียนแล้วจะเป็นไปได้อย่างไรที่จะทำให้ผู้อื่นเป็นเหมือนกับตัวลูก? ลูกไม่ควรกลับมาสับสนโดยไม่มีครูของลูก การศึกษานี้ง่ายดาย ทำให้ชั้นเรียนของลูกดำเนินต่อไป เพราะการฝึกฝนนี้ก็เป็นสิ่งจำเป็นด้วยเช่นกัน
- เพลง:** มองดูใบหน้าของลูกในกระจกของหัวใจของลูก โอม มนุษย์

โอมซานติ เมื่อลูกๆ รับฟังความรู้นี้ ลูกแต่ละคนควรจะนั่งด้วยศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณและมีศรัทธาว่าพ่อดวงวิญญาณสูงสุดพูดกับลูกด้วยเช่นกัน เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้คำแนะนำเหล่านี้ คำแนะนำเหล่านี้ลูกเรียกว่าศรีมัท ศรีหมายถึงสูงส่งที่สุด ท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดที่ลูกเรียกว่าพระเจ้า ผู้ที่สูงส่งเหนือสิ่งใด มีมนุษย์มากมายที่ไม่มีความรักที่จะพิจารณาว่าดวงวิญญาณสูงสุดนั้นเป็นพ่อ แม้ว่าพวกเขาจะกราบไหว้บูชาชีวิตและจดจำท่านด้วยความรักอย่างมาก มนุษย์ก็ได้กล่าวด้วยเช่นกันว่าดวงวิญญาณสูงสุดอยู่ในทุกคน ดังนั้นพวกเขามีความรักนั้นต่อใคร? เช่นนี้ที่สติปัญญาของพวกเขาจึงไม่มีความรักต่อพ่อ? ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เมื่อพวกเขามีความทุกข์หรือบางความเจ็บป่วย ฯลฯ พวกเขาแสดงความรักของพวกเขา พวกเขาพูดว่า: โอพระเจ้า ปกป้องฉันด้วย ลูกๆ รู้ว่าที่ตะนั้นคือศรีมัทที่ให้ไว้โดยพระเจ้า ผ่านปากนี้ ไม่มีคัมภีร์อื่นใดที่พระเจ้าได้สอนราชาโยคะหรือได้ให้ศรีมัท มีเพียงกิตติเตียนเท่านั้นของบาร์ดที่มีผลกระทบอย่างมาก เพียงกิตติเตียนที่พูดโดยพระเจ้า เมื่อมีคำว่า“พระเจ้า” กล่าวไว้ สายตานั้นก็ตรงขึ้นไปหาผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน ผู้คนขึ้นของตื้นขึ้นไปเบื้องบน พวกเขาจะไม่วันพูดถึงศรีกฤษณะเช่นนี้ เพราะเขาคือผู้ที่มีการกาย เวลานั้นลูกเข้าใจแล้วถึงความสัมพันธ์ของลูกกับท่าน ดังนั้น ลูกได้รับการบอกให้จดจำพ่อและมีความรักต่อท่าน ดวงวิญญาณจดจำพ่อของพวกเขา เวลานั้นพระเจ้ากำลังสอนลูกๆ ดังนั้น ลูกควรจะมี ความซาบซึ้งอย่างมากมาย ควรเป็นความซาบซึ้งที่ถาวรด้วยเช่นกัน ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่เมื่อครูของลูกอยู่เบื้องหน้าลูก ลูกก็มีความซาบซึ้ง และเมื่อเธอไม่อยู่ตรงนั้นความซาบซึ้งของลูกก็หายไปและลูกพูดว่าลูกไม่สามารถจัดชั้นเรียนโดยไม่มีครูของลูกได้ บาบออธิบายแล้วว่า ในบางศูนย์ครูอาจจะหายไปเป็นเวลา 5 ถึง 6 เดือนและนักเรียนก็สามารถที่จะดูแลศูนย์ของพวกเขา เพราะการศึกษานี้เรียบง่ายมาก บางคนก็กลายเป็นคนตาบอดและเป็นง่อยโดยที่ไม่มีครูของเขา เนื่องจากครูของพวกเขาได้ไปบางแห่ง, พวกเขาจึงหยุดที่จะไปศูนย์ของพวกเขา โอ! แต่ที่นั่นก็มีนักเรียนอื่นๆ มากมายด้วย ลูกไม่สามารถจัดชั้นเรียนได้หรือไม่? เมื่อครูไปบางแห่งสาวกของเขาก็ดูแลทุกสิ่งในขณะที่เขาไม่อยู่ ลูกๆ ต้องทำงานรับใช้ นักเรียนนั้นก็ตามลำดับกันไป บัปดาดาเห็นว่าท่านนั้นจะต้องส่งลูกๆ ขึ้นหนึ่งขึ้นไปที่ไหน ลูกๆ ได้ศึกษาเล่าเรียนมาเป็นเวลาหลายปี ดังนั้นลูกต้องเรียนรู้บางสิ่งเพื่อที่จะสามารถอยู่ร่วมกันได้และดำเนินงานศูนย์ของลูกด้วยตัวลูกเอง ลูกได้รับมูร์ลีอย่างต่อเนื่องและได้รับคำอธิบายบนพื้นฐานของประเด็นต่างๆ ลูกได้พัฒนานิสัยของการรับฟัง แต่ไม่ได้พัฒนานิสัยของการให้ความรู้ หากลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกจะสามารถซึมซับความรู้นี้ได้ ต้องมีบางคนที่ศูนย์ของลูกผู้ที่สามารถพูดว่า โอเค: ครูไม่อยู่ที่นี้และแล้วฉันก็สามารถจัดการศูนย์ได้ บาบอได้ส่งครูไปยังศูนย์ที่ดีอื่นๆ เพื่อทำงานรับใช้ ดังนั้นลูกไม่ควรกลับมาสับสนโดยที่ไม่มีครูของลูก หากลูกไม่ได้กลายเป็นเหมือนกับครูของลูก ลูกจะทำให้ผู้อื่นกลายเป็นเหมือนลูกได้อย่างไร? ลูกจะสร้างปวงประชาได้อย่างไร? ทุกคนนั้นได้รับมูร์ลี ลูกๆ ควรจะมีความสุขที่จะนั่งบนที่นั่งของครู (Gaddi) และอธิบายความรู้ให้แก่ผู้อื่น ด้วยการฝึกฝนสิ่งนี้ ลูกจะสามารถกลายเป็นผู้มีประโยชน์ต่องานรับใช้ เมื่อبابาถามว่าลูกได้กลายเป็นผู้มีประโยชน์ต่องานรับใช้หรือไม่, ก็ไม่มีใครก้าวมาข้างหน้า ลูกควรที่จะหยุดงานเพื่อทำงานรับใช้ ที่ใดก็ตามที่ได้มีการเชิญให้ลูกไปงานรับใช้ ลูกควรจะไปงานและไปที่นั่น ลูกๆ ผู้ที่เป็นอิสระจากบ่วงพันธะก็สามารถทำงานรับใช้เช่นนั้นได้ รายได้ที่ลูกหาได้จากรัฐบาลนี้ยิ่งใหญ่มากกว่ารายได้จากรัฐบาลนั้น พระเจ้ากำลังสอนลูก ซึ่งจะทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์เป็นเวลา 21 ชาติเกิด รายได้ที่ลูกหามา นั้นมหาศาลมาก ลูกจะได้รับอะไรจากรายได้นั้น ความสุขชั่วครว ที่นี้ลูกกลายเป็นนายของโลก ผู้ที่มีศรัทธามั่นคงก็จะพูดว่า พวกเขาจะอยู่อย่างชื่องแวงในงานรับใช้นี้ อย่างไรก็ตามต้องเป็นความซาบซึ้งอย่างเต็มที่ ลูกแต่ละคนต้องตรวจสอบตนเองและดูว่าลูกสามารถที่จะอธิบายความรู้นี้ให้แก่ผู้อื่นหรือไม่ เป็นสิ่งที่ง่ายดายมาก ในตอนท้ายของยุคเหล็กมี

มนุษย์หลายพันล้านคน ในขณะที่ในยุคทองแน่นอนว่ามีมนุษย์เพียงไม่กี่คนเท่านั้น พ่อจะมาในยุคบรรจบกันเพื่อก่อตั้งยุคทองอย่างแน่นอน โลกเก่าจะต้องถูกทำลาย สงครามมหาการศานั้นมีชื่อเสียงโด่งดังมาก สงครามนี้เกิดขึ้นหลังจากที่พระเจ้ามาและสอนราชาโยคะสำหรับยุคทองและทำให้ลูกไปเป็นราชาเหนือราชาเท่านั้น ท่านทำให้ลูกสามารถที่จะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของลูก ท่านพูดว่า: ละทิ้งร่างของลูกและศาสนาทางร่างทั้งหมดของลูกและจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นและบาปของลูกจะเฝ้าแต่หลุดต้อออกไป ความพยายามนี้เป็นสิ่งจำเป็นที่จะพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ไม่มีแม่แต่มนุษย์เพียงคนเดียวที่รู้ความหมายของโยคะ พ่ออธิบายว่าหนทางความเลื่อมใสศรัทธานั้นลูกกำหนดไว้แล้วในละคร หนทางความเลื่อมใสศรัทธาต้องดำเนินไป เป็นสิ่งที่ลูกกำหนดไว้แล้วในละครนี้ มีความรู้ ความเลื่อมใสศรัทธา และการวางเฉย มีการวางเฉยสองประเภท: หนึ่งคือการวางเฉยที่มีขีดจำกัดและอีกหนึ่งนั้นไม่มีขีดจำกัด เวลาที่ลูกๆ กำลังทำความพยายามที่จะล้มทั้งโลกเก่านี้เพราะลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกจะไปสู่วัดของชีวา ที่เป็นโลกที่บริสุทธิ์ ลูกๆ บรรพมา กุมารและกุมารีทั้งหมดคือพี่น้องหญิงชาย ลูกไม่สามารถมีสายตาที่มีกิเลส ทุกวันนี้สายตาของทุกคนกลายเป็นอาชญากร เพราะพวกเขาตาโหมประฐาน โลกนี้ลูกเรียกว่านรกแต่ไม่มีใครคิดว่าตนเองเป็นชาวนรก เนื่องจากพวกเขาไม่รู้จักตนเอง พวกเขาจึงพูดว่าสวรรค์และนรกทั้งสองคงอยู่ที่นั่นด้วยกัน แต่ละคนก็พูดสิ่งใดก็ตามที่เข้าไปในจิตใจของเขา นี่ไม่ใช่สวรรค์ มีอาณาจักรในสวรรค์ พวกเขาเป็นผู้ที่เคร่งในศาสนาและมีความถูกต้องตามหลักศีลธรรม พวกเขามีพลังมาก เวลาที่ลูกกำลังทำความพยายามอีกครั้ง และแล้วลูกก็จะกลายเป็นนายของโลก ลูกมาที่นี่เพื่อที่จะกลายเป็นนายของโลก พระเจ้าแห่งสวรรค์ ผู้เป็นพ่อ ผู้ถูกเรียกว่าชีวา ดวงวิญญาณสูงสุดกำลังสอนลูก ลูกๆ ควรจะมีความซาบซึ้งอย่างมาก ความรู้ที่ง่ายตายอย่างแท้จริง ลูกๆ ต้องละทิ้งนิสัยเก่าๆ ทั้งหมดของลูก นิสัยของความอิจฉาริษยาสร้างความเสียหายอย่างมาก ทุกสิ่งของลูกขึ้นอยู่กับมุรลี ที่ลูกสามารถอธิบายความรู้ที่แก่ใครก็ตาม แต่มีความอิจฉาริษยาภายในลูกบางคน พวกเขาารู้สึกว่า: ผู้คนไม่ใช่ครู เธอจะรู้อะไร? และแล้วพวกเขาก็ไม่มาชั้นเรียนในวันถัดไป นิสัยเก่าเหล่านี้เป็นสาเหตุที่ทำให้งานรับใช้เสียหาย ความรู้ที่ง่ายตายมาก กุมารีไม่ได้มีงานทำลา เมื่อบางคนถามว่าการศึกษานั้นดีหรือการศึกษานี้ดี พวกเขาก็พูดว่า: “การศึกษานี้ดีมาก บาบานั้นจะไม่ศึกษาการศึกษาอีกต่อไป หัวใจของฉันไม่อยู่ในนั้นอีกต่อไป” หากพ่อทางร่างของเธอไม่อยู่ในความรู้ที่นี้ เธอจะถูกทุบตี ลูกสาวบางคนก็ยังงอแง ลูกควรจะอธิบายว่าลูกจะกลายเป็นจักรพรรดินีด้วยการศึกษานี้ ด้วยการศึกษานี้ ลูกจะสามารถทำงานที่มีค่าไม่ก็สตรงค์เท่านั้น การศึกษานี้ทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์เป็นเวลา 21 ชาติเกิดในอนาคตของลูก แม้แต่ปวงประชาเองก็กลายเป็นชาวยุทธด้วยเช่นกัน ในปัจจุบันทุกคนคือชาวนรก เวลาที่พ่อพูดว่าลูกเต็มเปี่ยมด้วยทุกคุณธรรม เวลาที่ลูกได้กลายเป็นผู้ที่ตาโหมประฐานอย่างมาก ลูกลงบันไดมาเรื่อยๆ บาร์ตซึ่งเคยถูกเรียกว่า “นกระจอกทองคำ” ไม่ได้เป็นแม่กระทั้งก้อนหินอีกต่อไป บาร์ตเคยมั่งคั่ง 100% เวลาที่กลับมาล้มละลาย 100% ลูกรู้ว่าลูกเคยเป็นนายของโลก เป็นเจ้าแห่งความสูงส่ง และแล้วหลังจากใช้ 84 ชาติเกิด ลูกได้กลายเป็นเจ้าของหินในเวลาใน ความเป็นจริงพวกเขาคือมนุษย์ แต่พวกเขาถูกเรียกว่าเป็นเจ้าแห่งความสูงส่งและเป็นเจ้าของหิน ลูกได้ยินในเพลงแล้วว่า: ‘มองเข้าไปภายในตนเองและดูว่าลูกได้กลับมาที่มีค่ามากแค่ไหน’ มีตัวอย่างของนาราด แต่ละวันทุกคนจะลงมาเรื่อยๆ จากการที่ได้ตกลงมาทีละน้อย เวลาที่พวกเขาติดกับในทรายดูดจนถึงคอของเขา เวลาที่ลูกๆ บรรพมามีได้จุกของทุกคนและดึงพวกเขาออกมาจากทรายดูด ไม่มีส่วนอื่นใดของร่างกายที่ลูกจะสามารถจับไว้ได้ ดังนั้นเป็นสิ่งที่ง่ายที่จะดึงพวกเขาออกมาด้วยการดึงจุกของพวกเขา เพื่อที่จะนำพวกเขาออกจากทรายดูด ลูกต้องจับจุกของพวกเขาไว้ พวกเขานั้นติดกับอยู่ในทรายดูด อย่าได้ถามเลย! นั่นเป็นอาณาจักรของความเลื่อมใสศรัทธา เวลาที่ลูกพูดว่า: บาบามาหาท่านในวงจรที่แล้วเพื่อประกาศสิทธิ์ในโชคของอาณาจักรของเราด้วยเช่นกัน แม้ว่าผู้คนจะสร้างวัดให้แก่ลักษมีและนารายณ์ พวกเขาก็ไม่รู้ว่ลักษมีและนารายณ์ได้กลายเป็นนายของโลกได้อย่างไร เวลาที่ลูกได้กลับมารู้คิดอย่างมาก ลูกรู้ว่าพวกเขาได้มาซึ่งโชคของอาณาจักรของพวกเขาได้อย่างไร และพวกเขาได้ใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร เบอร์ล่าได้สร้างวัดมากมาย แต่พวกเขา(ลักษมีและนารายณ์) เป็นเพียงถูกทำให้เหมือนกับตุ๊กตา เหล่านั้นเป็นตุ๊กตาเล็กๆ และผู้คนที่(เบอร์ล่า)ก็ทำตุ๊กตา(รูปบูชา)ขนาดใหญ่ พวกเขาทำรูปบูชาและแล้วก็กราบไหว้บูชาสิ่งเหล่านั้น การไม่รู้ถึงอาชีพการงานของพวกเขาเป็นเหมือนกับการกราบไหว้บูชาตุ๊กตา เวลาที่ลูกเข้าใจว่าพ่อได้ทำให้ลูกมั่งคั่งเพียงไร และเวลาที่ลูกได้กลายเป็นผู้ที่ยากจนขึ้นเช่นใดอย่างไร ผู้ที่เคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้เวลานี้ได้กลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา ผู้เลื่อมใสศรัทธาพูดถึงพระเจ้าว่าท่านเป็นทั้งผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้และเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธา ท่านให้ความทุกข์และให้ความสุขด้วยเช่นกัน และท่านนั้นทำทุกสิ่ง พวกเขากลับมาซาบซึ้งอย่างมากกับสิ่งนั้น พวกเขาบอกว่าดวงวิญญาณมีภูมิคุ้มกันต่อผลของการกระทำ ไม่ว่าลูกจะกินหรือดื่มอะไรหรือสนุกกับตัวเองอย่างไรก็จะเป็นร่างกายของลูกที่จะมีประสบการณ์ของผลกระทบของการกระทำนั้นและก็จะถูกทำให้บริสุทธิ์ด้วยการอาบน้ำในแม่น้ำคงคา และดังนั้นลูกสามารถกินอะไรก็ตามที่ลูกต้องการ ดูซิว่ามีแพ้นี่มากมายแค่ไหน ไม่ว่าชนบทรธรรมนิยมและประเพณีใดก็ตามที่บางคนสร้างขึ้น ชนบทรธรรมนิยมและประเพณีนั้นก็ดำเนินต่อเนื่องมา พ่ออธิบาย: เวลาที่ออกมาจากมหาสมุทรแห่งยาพิษและเข้ามาสู่วัด

ของชีวา ยุคทองถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งน้ำนม นี่คือน้ำมหาสมุทรแห่งยาพิษ ลูกรู้ว่าลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์ในขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิด และนั่นคือเหตุที่ลูกเรียกหาพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เมื่อลูกใช้ภาพอธิบาย มันก็เป็นเรื่องง่ายสำหรับผู้คนที่เข้าใจ 84 ชาติเกิดเต็มได้มีการอธิบายในรายละเอียดในภาพของบันได หากลูกไม่แม้กระทั่งสามารถอธิบายประเด็นที่ง่ายเช่นนั้นให้กับใครก็ตาม และแล้วบารากก็จะเข้าใจว่าลูกไม่ได้ศึกษาเล่าเรียนอย่างเต็มที่และลูกไม่ได้ทำความเข้าใจใดๆ หน้าที่ของลูกบราห์มินคือการส่งเสียความรู้นี้ให้แก่แมลงและทำให้พวกเขากลายเป็นเหมือนกับตัวลูกเอง ความพยายามของลูกคือการทิ้งหนังเก่าของลูกและรับหนังใหม่เหมือนกับที่งูทำ ลูกรู้ว่าร่างของลูกนั้นเก่าและผูกพัน จะต้องทิ้งร่างนั้น โลกนี้เก่าและร่างนี้ก็เก่าด้วยเช่นกัน เวลานี้ ลูกต้องละร่างนั้นและไปสู่โลกใหม่ การศึกษานี้ของลูกเป็นไปสำหรับโลกใหม่แห่งสวรรค์ โลกเก่านี้ต้องถูกทำลาย จากเพียงคลื่นของมหาสมุทรลูกเดียวก็มีความปั่นป่วนทุกหนแห่ง การทำลายล้างต้องเกิดขึ้น ภัยพิบัติทางธรรมชาติจะไม่ปล่อยใครไว้ อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ละทิ้งนิสัยเก่าของความอิจฉาริษยาที่ลูกมีอยู่ภายในตนเอง และอยู่ด้วยกันด้วยความรักอย่างมาก อย่าได้หยุดศึกษาเล่าเรียนเนื่องจากความอิจฉาริษยา
2. ละทิ้งสำนึกทั้งหมดยุติของร่างเก่าและผูกพันของลูก กลายเป็นเหมือนกับผีเสื้อกลางคืนที่ส่งเสียง และส่งเสียงของความรู้นี้ให้แก่ผู้อื่นและทำงานรับใช้ของการทำให้พวกเขากลายเป็นเหมือนกับตัวลูกเอง กลับมาไม่ว่างเว้นในศรัทธาทิศทางจิตนี้

พร: พร: ขอให้ลูกขอให้ลูกสัมผัสกับความสุขเหนือประสาทสัมผัสโดยการอยู่อย่างเป็นอิสระจากบ่วงใดๆ ของจิตใจของลูกและกลายเป็นผู้ประทานการหลุดพ้น การแกว่งไกวในความสุขเหนือประสาทสัมผัสเป็นคุณสมบัติพิเศษของบราห์มินในยุคบรรจบพบกัน อย่างไรก็ตามความคิดที่เป็นบ่วงใดๆ ในจิตใจของลูกจะไม่ปล่อยให้ลูกสัมผัสกับความสุขภายในหรือความสุขเหนือประสาทสัมผัส การผูกติดโดยบางบ่วงของความคิดที่ไร้ประโยชน์ ความอิจฉา ความไม่ระมัดระวัง หรือความคิดของความเกียจคร้านเป็นบ่วงของจิตใจของลูก อันเนื่องมาจากความหลงทะนงตน ดวงวิญญาณเช่นนั้นจะเฝ้าแต่คิดถึงการตำหนิผู้อื่นอยู่เสมอ พลังแห่งการตระหนักรู้ของพวกเขาลดลงหลังจากนั้นพวกเขาต้องได้รับการปลดปล่อยจากบ่วงพันธะที่ละเอียดอ่อนเหล่านี้ และแล้วเมื่อนั้นพวกเขาก็จะสามารถกลายเป็นผู้ประทานการหลุดพ้นได้

คติพจน์: รักษาเหมือนแห่งความสุขของลูกให้เปี่ยมล้นที่จะไม่มีคลื่นแห่งความทุกข์มาหาลูก

***** โอม ขานติ *****

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: สะสมพลังแห่งความคิดและกลายเป็นเครื่องมือสำหรับงานรับใช้ที่สูงส่ง

มีเพียงวิธีง่ายเดียวที่จะทำให้เมล็ดแห่งความคิดที่สูงส่งเกิดผล เป็นการเฝ้าแต่เติมเต็มเมล็ดนั้นด้วยพลังในทุกขณะด้วยการเชื่อมต่อกับพ่อผู้เป็นเมล็ดอย่างสม่ำเสมอ ในรูปเมล็ดของลูก เมล็ดแห่งความคิดของลูกจะเติบโตและกลับมาออกผลได้อย่างง่ายดายและเป็นธรรมชาติ พลังแห่งความคิดของลูกจะได้รับการสะสม